

kommer til alt, ikke vil komme til at lide noget Tab derved. Derfor mener jeg, at naar der ikke forlanges andet af Staten for at støtte Hypotekforholdene, end at den skal paatage sig en saaledes begrænset Garanti, en Garanti, som indskrænker sig til et bestemt Beløb, der henlægges til Sikkerhed for de i Forvejen solidariske Medlemmer af Kreditforeninger og de indbyrdes solidariske Kreditforeninger — saa vil der i Virkeligheden ikke være nogen Fare for, at Staten skal lide noget som helst Tab. Derfor er jeg en varm Ven af den Tanke, at man bør oprette en Hypotekbank — saa fornødt som muligt naturligvis — for derigennem at arbejde paa at skaffe bedre Kurser for Obligationerne.

Spørgsmaalet bliver da: Vil man kunne saa højere Kurser, fordi man har en statsgaranteret Anstalt, end naar man ikke har den? Jeg antager, at det vil vise sig, at Forholdet vil stille sig saaledes. Den Slags Ting lader sig naturligvis ikke bevise, og navnlig for Tiden, hvor Pengerigeligheden er saa særdels stor, at Forstøllen paa statsgaranterede og ikke statsgaranterede Obligationer ikke er meget betydelig, vil der maaske ikke opnaas synderligt. Men vi arbejde jo ikke alene for den Dag i Morgen; der er ogsaa Spørgsmaal om, hvorledes Forholdene ville stille sig i en fjernere Fremtid, og da antager jeg rigtignok, at hvis Pengerigeligheden ophører og Forholdene i det hele taget gøre det vanskelige at anbringe større Beløb i Kreditforeningsobligationer paa Markedet, vil det være en Fordel for dem, der give Laan, at man har en statsgaranteret Anstalt. — Jeg nævnedes allerede før, at det Beløb, der udlænes aarlig fra Kreditforeningernes Side, er omtrent 30 Millioner. Dersom det vil kunne indbringes 1 pCt. ved en Anstalt som denne, er det altsaa 300,000 Kr. om Aaret. Det er allerede ikke saa lidt, og dersom Kursen vilde blive højere, som der meget vel kunde være Tale om, vil Udbyttet selvfølgelig forøges. — Endvidere er der den Omstændighed at lægge Mærke til, at en særlig stor Anstalt som den paatænkte navnlig vil hjælpe den store Landsdel, der ligger paa den anden Side Bæltene. Sjælland har hidtil i en meget væsentlig Grad lidt under det, at Kreditforeningerne der ikke have haft

en Administration i København, at man ikke har kendt denne Landsdel — som det synes — tilstrækkelig godt, men altid stillet sig noget reserveret over for de jydsk Kreditforeningsobligationer, som gennemgaaende blive betalte ikke saa lidt under Østifternes Obligationer. Det vil naturligvis bortfalde i det Øjeblik, at alle Kreditforeningerne ere gaaede ind i een stor Institution saaledes, at man kun har eet Papir. Dette Papir vil efter min Mening skaffe en højere Kurs til Veje end den, der hidtil har været Regelen for de jydsk Obligationer i Forhold til Østifternes. Og det lægger jeg Vægt paa. Der er ingen Grund til, at Syberne skulle lide de forholdsvis store Tab, som de aarligt have maattet lide paa Grund af denne Forskel i Kurserne, som jeg allerede har nævnt.

Om derimod Forslaget fyldestgør, saaledes som det foreligger, og om der ikke er adskillige Ting deri, som bør forandres, skal jeg ikke her komme ind paa ved denne første Behandling. Jeg har blot villet udtale, at jeg anser det for at være en Sag, der er af saa stor Interesse, at den bør paatræde ogsaa Landstingets Velvilje.

Det. Hansen: Jeg maa tilstaa, at jeg ikke tror, at der er nogen synderlig Trang til en Substitution som den, der her er Tale om. Den sidste ærede Tale har vistnok Ret i, at Kurserne paa Obligationerne gennemsnitlig kunne ventes at blive noget højere end selv de bedste af de nuværende Kreditforeningers Obligationer. Det andet Ting har anslaaet det, som Laantagerne vilde tjene, eller rettere sagt: undgaa at tabe, naar de skulde optage Laan ved Hjælp af Hypotekbank-Obligationer i Sammenligning med, hvad der nu er Tilfældet, til 1 eller 1½ pCt. Dette er en øjeblikkelig Udgift eller et øjeblikkeligt Tab, som jo imidlertid i Virkeligheden maa fordeles paa en længere Arrække. Naar en Mand optager et Kreditforeningslaan, har han jo Udset til at beholde det i meget lang Tid, 30—40 Aar; om han saa skal betale 1 pCt. mere eller mindre for det, naar han optager det, betyder jo ikke videre, thi Tabet fordeles paa hele den lange Arrække, og det vil da ses, at den Forøgelse af den aarlige Rente, som han maa betale, er ganske forsvindende,